

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

VIII. Quod dominicæ dilectionis exemplo alteritatis onera suscepit, & per Spiritum prophetiæ Ecclesiasticis ventura prædixit, sicq[ue] iter suum Romam direxit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

num pigredinis, tum præterea quatenus in via bonæ intentionis cum fraus inimica calcaneo calceatum & cautum offenderet, licentiam à Duce pariter & populo quaesivit, quatenus Romam ad beatorum limina Apostolorum ire permitteretur, cœlestis aulæ ianitorem, ut * pulsationem suam intromitteret supplicaturus.

* al. supplicationem.

VIII.

Sub idem tempus inuida pars supremo congressu tanto periculosius conflictura, quanto gloriosius erat vincenda, subdola occasione nacta, tale pugnandi genus inuenit, ubi aut viscera charitatis occludenda, aut infamia sacri ordinis, in Ecclesiæ scandalum, foret impudenda. Nam supra memorati Principis filia, nomine VTA, à cuiusdam Iudicis filio SIGIBALDO compressa, consuetæ turpitudinis maculam vtero ingrauescente, detegendam non solum generositatis dano, verum etiam mensura mortis ponderabat. Quid facerent? quod consilium caperent? tempus urgebat partum, & culpa minabatur interitum. Superant sola in beati Emmerammi & pietate fiducia, & in sanctitate cōsilia. Huc desperatio pallida prouoluitur. pates osculando demulcentur, crimen exponitur, venia rogatur. Postremo de vitæ remedio pia paternitas consulitur, tantoq; extitit querelantium modus flebilior, quanto de admissis pœnarum opinio præsentior. Horum beatus Pater acceptis gemitibus compati cœpit interius, & licet parturiret spiritum doloris, obfirmavit tamen delictis faciem arguentis; læsum quippe ingenuæ regenerationis pudorem referens magis erubescendum & æternam iusti iudicis animaduersionem vehementius esse pertimescendam, maxime cum huius temporis supplicia sicut quantitate, sic etiam ab æternis diuersa sunt, qualitate. Proinde sicut mos est pœnitentibus viam recon-

ciliationis ostendit, ipse alto dilectionis consilio alteri-
 tatis onera suscepturus, mandauit secretius, vt macu-
 lam hanc in se transferrent, quo facilius furorem ducis
 euaderent; quem nouerat inexorabilem, cum ignomi-
 nia cumulare dolorem. Sed ne pietati prouidentia de-
 esset, & innocentia muta fidem & exemplum culpæ do-
 naret, si alieno crimini sternens humeros, in offendicu-
 lum sui sileret, testificatæ veritatis & veræ æstimationis,
 virum VVOELFLAICVM quendam Presbyterum fami-
 liariter adsciuit, cui secretum suum, quatenus diuina
 reuelatione nouerat, cautius exposuit. nam dixit arti-
 culum vitæ præsentis propter crimen alienum diuerso
 se cruciatu egressurum, & pœnas pro quadam ficta cul-
 pa se laturum: rogauitque vt post obitum suum cunctis Ec-
 clesiæ gradibus denunciet, nequis fidem huius infam-
 iæ de eo contendat habere, & imitaturus exemplum
 impingat offendiculum, se autem viuo omnibus hæc ef-
 se cælaturum persuadet. Quod ille idem Presbyter ita vt
 iusserat, testimonium innocentia eius & fideliter ta-
 cuit, dum debuit, & aperte prædicauit, cum decuit.
 Post hæc DEO dignus, accepta licentia Principis &
 populi optatam arripuit viam, & vt par fuit, curâ iusto de-
 ducitur affectu. nam ex tota vrbe vtriusque sexus ef-
 fusa multitudo precibus lachrymisque prosequitur eun-
 tem, & in omnibus mensuram doloris expendit præ-
 tium acceptæ charitatis, cum & diuites, cum pari-
 ter & minoris fortunæ populares aut amouendæ pa-
 ternitatis damno gemebant, aut pro reditu ei vota ge-
 minabant, & ab vno dilectionis fonte lachrymarum du-
 plex inundat materies, mixtamque vim luctibus, & de re-
 ditu dubia spes, & de abscessu tristitia præsens admini-
 strat. Hos ille, sic vt nouerat pius pastor, amplo com-
 men-

mendationis ordine demulcet, & salutatis omnibus, viam ingreditur.

IX.

Quo longius procedente, supra dicti ducis filia commissi sceleris publicata, & ante patris tribunal constituta, de auctore tam solennis iniuriæ conuenitur. Cumq; diu, scemineo metu, spiritus obstupesceret, & alternante timore pariter & amore lingua hæreret, arguentium impetu coartata, in innocentis Episcopi personam dedecus suum coniecit. Quo pater audito, tanto vehementiori indignatione flammescit, quanto altioris dignitatis fastu intumuit; acceptoq; mucrone ad extinguendam propriam sobolem ruit, perficeretq; facinus, nisi manus assistentium puellam imminenti periculo subduceret. Prosequitur autem tantum sententia furorem sæua, nam ex hæredatam in AVSONIÆ longinqua relegat, perpetuo puniendam exilio, quam nunquam miseratio paterna reuocauit: quia inconsolabilis est dolor, quem altus nutriuerat pudor. Huic iudicio LAMPERTVS puellæ germanus interfuit, quem grandis, pro confusione sororis, inuasit tristitia; & quod iuuentuti familiare est, pro falsa fide cœpit cum temerarius furor. nam mixto dolore postquam bestialiter effremuit, iram subit amentia, fletuq; deposito profilit ad vindictam. Sumpto itaq; comitatu non pauco, properat virum DEI persequi.

X.

Interea sanctæ memoriæ pater trium dierum cursum explicuit, & in vicum quendam HELPHANDORF nuncupatum, vbi fons perspicuis manabat aquis, morarum causas innectit sociis, inuenta gerendi quilibet occasione. Mens enim diuino amore lustrata, vbi certaminis campum inuenit, in aduentum temporis, arma fidei, & constan-